

Tegen mijn Engelbewaarder zei ik eens: 'Ach, weet je, ik vind het jammer dat je mij als beschermeling moet hebben. Zo graag zou ik je een grote Heilige hebben gegund.' Zijn antwoord: 'Het gaat er mij niet om wie je bent en wat je bent, maar hoe je bent! Mij gaat het erom, dat GOD vreugde aan je heeft en de HEILAND voor jou niet tevergeefs dit gruwelijk lijden en sterven op zich nam.'

Een grote wens

Als je verhinderd bent het Heilig Misoffer te bezoeken, dan geef toch alsjeblieft je Engelbewaarder de opdracht in plaats van jou te gaan. Op indrukwekkende wijze werd mij getoond, met wat voor een vreugde, innigheid en eerbied deze Engelbewaarders, achteraan staand, het Heilig Misoffer mogen bijwonen. Toen ik de slot-zegen gaf, die ik altijd in de hele kracht van het Heilig Misoffer geef, werd me duidelijk hoe hun de genade van de zegen als in gekleurde, stralende ballen toestroomde en zich in hun handen legde. Vol vreugde begaven zich de Engelbewaarders daarna meteen naar hun beschermelingen om hen deze genade te brengen. Alsjeblieft, benut zulke gelegenheden! Amen!

Uitreksel preek van 7 juni 2009

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI

**Weest gezegend door de
Drievuldige GOD,**

**de + VADER en de + ZOON
en de + HEILIGE GEEST. Amen!**

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI
sb.

Het Heilig Misoffer Jouw Engelbewaarder

Mijn welbeminden, nu sta ik weer hier op mijn dierbaarste plaats: aan het Altaar. Het Altaar is het thuis van de Priester! Toen de HEILAND met de Apostelen het Avondmaal vierde, gaf Hij hun de opdracht: 'Doet dit, zo dikwijls jullie het doen, tot voortdurende vernieuwing!' In de meeste Bijbels staat weliswaar de vertaling: 'Doet dit tot mijn gedachtenis!' (Luc. 22,19) De HEILAND daarentegen droeg me op, "tot voortdurende vernieuwing" te bidden. Want het vieren van het Heilig Misoffer is niet alleen een herinnering aan het Avondmaal, maar een tegenwoordigstelling van het Gebeurde.

Het offerhout

Als ik door het volk naar het Altaar schrijd, vraag ik GOD: 'Leg nu ook mij de zonden, de ellende van het volk, op de schouders, zoals Abraham het offerhout op zijn zoon legde, dat ik het omhoog draag naar Jouw Altaar om verzoening af te smeken.' – 'Daarop nam Abraham het hout voor het offer, en gaf het zijn zoon Isaak te dragen; zelf droeg hij het vuur ...' (Gen. 22,6)

Aan het Altaar bid en smek ik dan in de naam van alle mensen en vraag ook jullie om heel innig mee te bidden, dat we verzoening verkrijgen bij GOD, onze VADER, dat we rein gewassen worden van onze zonden door het Kostbaar Bloed van JEZUS CHRISTUS. Tot de Heilige Consecratie moet ik de "takkenbos" dragen, dan neemt de HEILAND hem op zich.

Het Kostbaar Bloed van de Verlosser

Zodra de Priester met het Heilig Misoffer begint, verschijnt mystisch voor de Priester levensgroot het Kruis van CHRISTUS. Bij de Heilige Consecratie,

als de Priester de Kelk opheft, stroomt uit de zijwonde van JEZUS het Kostbaar Bloed. Eerst in de Kelk en van de Kelk overlopend over het Altaar naar alle zielen, die een open hart hebben. Jammer genoeg moet ik zien dat dit Kostbaar Bloed aan vele harten voorbijstroomt, omdat ze zich van hem afsluiten.

Voorbeeld hiervoor is de bijbelse gebeurtenis, toen het Joodse volk, terwijl het in Egypte verbleef, zijn deurpost met het offerbloed van de lammeren moest bestrijken: 'Maar het bloed aan de huizen zal het teken zijn, dat gij daar woont; en wanneer Ik dat bloed zal zien, zal Ik genadig aan u voorbijgaan ...' (Exod. 12,13) Zijn de deurposten van je hart met het Bloed van CHRISTUS getekend, is je hart doordrenkt met het Bloed van CHRISTUS, heeft de doodsengel, de boze geest, geen toegang en moet voorbijgaan. Zie dus toe dat je een open hart voor het Bloed van CHRISTUS hebt.

Het volk heeft geestelijke vaders nodig

Het is een van mijn grootste smarten, dat vele Priesters van de officiële Kerk de liefde tot GOD niet meer kennen. Ze laten iets geweldigs, iets groots voorbijgaan en met hen het hele volk. Het is een ontzaglijke, smartelijke tragedie, dat ze de liefde niet begrijpen, niet willen begrijpen, dat hun deze liefde tot GOD op de seminaries niet meer wordt medegedeeld. In plaats daarvan worden ze overstelpt met kennis. De studie van de Priester heeft zeker zijn gegrondheid, maar de zielen van tegenwoordig hebben geen studiosi – ze hebben geestelijke vaders nodig!

Waarom werd het priesterschap niet aan Maria, en met haar de vrouwen, overgedragen? Omdat de Priester een tweede CHRISTUS moet zijn. Ook is het priesterschap een vaderlijk ambt. Aan iedere Priester zou men moeten waarnemen, dat hij niet een theologisch beroep om geld te verdienen uitoefent, maar een goddelijke roeping in zijn binnenste draagt! Hoe was het toch met de H. Pastoor van Ars? Eerst glimlachte men schamper over hem en werd hij aan de kant gezet, omdat hij moeite had met de theologiestudie. Nu is hij het grote voorbeeld en de patroon van de Biechtvaders.

Plicht van het gebed

Mijn welbeminden, de parochie heeft de plicht voor haar Priester te bidden. Men zegt toch dat de parochie die Priester heeft die ze verdient. Maar ook de Priester heeft de plicht voor de aan hem toevertrouwd te bidden. Onophoudelijk moet hij GOD de HEILIGE GEEST om de liefde smeken. Het vaker

verblijven voor het Allerheiligste moet voor hem een aangename plicht zijn, het is toch de HEILAND in Vlees en Bloed.

Aan het Kruis was de HEILAND afgrijselijk toegetakeld. 'Maar ik ben een worm, geen mens, de spot van de mensen en veracht door het volk', staat in de lijdens-psalm. Voor ieder mens afzonderlijk heeft de HEILAND genoegdoening gegeven door dit meest gruwelijke, verschrikkelijke lijden. Wie deze genade aanneemt bereikt de Hemel. Wie ze afwijst neemt zichzelf het kaartje naar de eeuwige verdoemenis. Deze verlossingsdaad van CHRISTUS wordt hier op het Altaar opnieuw mystisch tegenwoordig. Dat zou toch de Priester aan het Altaar, maar ook het hele aanwezige volk, diep moeten aangrijpen en naar de liefde leiden.

Je Engelbewaarder

Waar er ook een Heilig Misoffer wordt gevierd, er is een onafzienbare Engelschaar aanwezig. Als ik nu zo je Engelbewaarder, die achter je staat, zie dan denk ik: 'Als je eens wist, wat voor een geweldige, excellente Engel je bent toevertrouwd!' En bij meisjes die de huwbare leeftijd bereikt hebben: 'Meisje, als je je Engelbewaarder zou kunnen zien, je zou geen man meer aankijken.'

Heb je je Engelbewaarder al een keer gezegd: 'Kom, Engelbewaarder, we gaan naar het Heilig Misoffer! We gaan naar de lieve GOD in de Kerk, waar Hij in Vlees en Bloed woont.' Wat voor een vreugde voor je Engel! Ook jij zou met grotere vreugde naar de Kerk gaan. Als ik zie met wat voor een eerbied en innigheid je Engelbewaarder de Kapel betreedt, met wat voor een geestdrift hij voor GOD tot op de grond een buiging maakt ... Ach, ik kan het niet onder woorden brengen. Hoe treurig is in vergelijking daarmee menig kniebuiging van de mens, vaak een lichte kniebuiging. Of als ik zie hoe de Engelbewaarder vol innigheid het Heilig Misoffer bijwoont, zoals de Engelen nu eenmaal zijn, en daarnaast zijn beschermeling ...

Je berggids

Herinner je aan je Engelbewaarder. GOD heeft hem aan jou gegeven, opdat je de hoogste berg, de Hemel, kunt beklimmen. De weg daarheen is vol gevaren en arglist. Dag en nacht ligt de vijand op de loer, om jou van de weg af te brengen, of het nou de duivel zelf of de medemensen zijn die hij benut. Je Engelbewaarder kan je helpen. Hij begeleidt je op deze weg. Maar je moet een persoonlijke betrekking met hem opbouwen. Het wacht er vurig op.